

Finansloven og deriblandt et Par eller tre Nybevillinger, som jeg kunde have Lyst til at omtale med et Par Ord. Men jeg maa maaské forinden nævne et andet Forhold, som er meget bekendt her i dette Ting, og jeg er paa en Maade noget undselig ved at skulle fremdrage det paa ny; for mig har det været et meget stort politisk Spørgsmaal. Det er det gamle bekendte om Aunslev Holdeplads ovre mellem Nyborg og Ullerslev; det har jo flere Gange været paa Bane her, og Folketinget har enstemmig henvist denne Sag med sin anbefaling til den meget ærede Trafikminister — om Forladelse, jeg skulde ikke sige Trafikministeren, men Ministeren for de offentlige Arbejder. Saa i Fjor kom Ministeren selv og foreslog en Bevilling paa 50,000 Kr. til en Krydsningsstation mellem de to nævnte Byer. Jeg tillod mig da, idet jeg anbefalede denne Bevilling — hvad der for øvrigt var overflødig, da hele Finansudvalget tiltraadte den — at gøre opmærksom paa, at der havde været Andragende fremme fra Beboerne, og som var støttet af Sogneraadet og Handelsforeningen i Nyborg, der gik ud paa at faa en Holdeplads. Den ærede Minister, den daværende Minister for offentlige Arbejder, lovede mig, at der skulde blive taget Hensyn til dette Ønske ved denne Krydsningsstations Anlæg, at man ogsaa fik Billetsalg, saa at man kunde befordre Passagerer. Nu er det imidlertid saaledes, at man ikke har lagt Krydsningsstationen, som de ældre Andragender have ønsket — det skal jeg ikke udtale mig om — men i alt Fald er den der vistnok nu, eller den vil snart være færdig, og jeg ved da, at selv om Beboerne ikke fik deres Ønske gennemført og fik den lagt paa den Plads, hvor de havde troet, det var mest formaalstjenligt, saa vilde de sætte overordentlig Pris paa at faa Billetsalgssted der, og det vil nok senere i Tiden vise sig, at der vil være Grund til at udvide Krydsningsstationen til en Holdeplads. Jeg vil derfor henstille til den meget ærede Minister, om han ikke vil tage sig af denne Sag og handle ikke alene i Egnens, men ogsaa, tror jeg, i Jernbaneadministrations Interesse ved at sørge for, at dette Ønske bliver virkeliggjort.

Dernæst er der en Bevilling paa Landbrugsministeriets Budget, hvis Størrelse er 6,500 Kr., til de samvirkende danske Landboforeninger til en Deling mellem disse og de bornholmske Foreninger. Man tænkte sig Summen anvendt til Hjælp til Løn for en Konsulent i Malkning. Nu ved

jeg, at der er mange, som have set paa Konsulentvirksomheden saaledes og udtalt, at det gik alt for vidt, man skulde jo have Konsulenter baade her og der, og til sidst fik man ingen Myndighed selv. Men jeg tror, at de samvirkende danske Mejeri-foreninger have handlet fuldstændig korrekt ved at gennemføre dette Skridt. Det er jo en bekendt Sag for dem, som have givet sig noget af med disse Ting, at Malkningens gode Udførelse har overordentlig stor Betydning saavel for en fortsat Mælkeydelse fra Køens Side som ogsaa for at faa et godt Udbytte ud af den samme Mælk, og man har derfor ansat en Konsulent, som giver Kursus for Malkere baade Karle og Piger dernede fra Ladelunds Landbrugsskole. Den vedkommende er en Mand, som har syslet med denne Sag i en Aarrække, og jeg tror, han er særlig kvalificeret dertil, derom lyde ogsaa kun samstemmende Vidnesbyrd. Dette er efter min Mening en af de Bevillinger, som vil kunne gøre overordentlig stor Nytte, og jeg skal meget anbefale den til det høje Tings Velvilje.

En anden ny Bevilling, hvorom der er Tale, er til en Forsøgsstation til Fremme af Landbrugets Planteavl. Den er foreslaaet lagt ovre paa Fyn ved Ryslinge Station. Det vil jo være saare naturligt, om Fynboerne ønske i Lighed med Jyder og Sjællændere at faa disse Forsøg saa nær ind paa Livet som muligt, og det vil heller ikke kunne nægtes, at det har overordentlig stor Betydning, at der tilvejrbringes lige Vilkaar, fremfor at Fynboerne skulle hente deres Erfaringer fra en Forsøgsstation paa Sjælland, hvad der jo vilde ligge nærmest, og hvor Sammenligning lettere kunde antilles, end hvis man skulde hente dem fra de jyske Forsøgsstationer. Det vil derfor, siger jeg, findes naturligt, at Fynboerne have ønsket at faa en saadan Forsøgsstation. Dette Ønske har jo ogsaa mødt Velvilje fra det kongelige Landhusholdnings-selskabs Side, og man er bleven enig om Pladsen. Uden at komme ind paa de Ønsker, der kunne være fra forskellige Sider derovre, vil jeg kun udtale i sin Almindelighed, at det forekommer mig at være et meget heldigt Valg, at man lægger disse Forsøgsstationer, som vi jo nu have flere af, i Nærheden af Højskolerne. Det er ikke uden Betydning saavel for Forsøgsstationerne som for Skolerne, at de ligge saa nær ved hinanden, man tør vel ogsaa sige, at i saadanne Centrér, som danne sig ved Højskolerne, pulserer Livet lidt stær-